

นิทานพื้นบ้าน

อารี ทองแก้ว

ลูกวัว ลูกเสือ

มีแม่วัวกับลูกวัวคู่หนึ่งอยู่กับครอบครัวชาวนาผู้ไร้เมตตา วันๆ ได้แต่ใช้ไถนาทั้งวันไม่มีเวลาได้หยุดพัก กินหญ้า กินน้ำ แม้แต่ลูกน้อยก็พลอยอดนมไปด้วย ทั้งคู่ผอมโซไร้เรี่ยวแรง

คืนหนึ่งทั้งคู่ได้นอนปรึกษากันในคอก สองแม่ลูกคิดหนีจากครอบครัวชาวนา ขึ้นอยู่ต่อไปก็มีแต่อดตาย จึงพากันแอบออกจากคอกตั้งแต่กลางดึก พากันดั้นด้นไปจนถึงป่าใหญ่แห่งหนึ่ง มีหญ้าอ่อน ลำธารน้ำอุดมสมบูรณ์ดี จึงตกลงกับลูกว่าจะอยู่อาศัยในป่าแห่งนี้ ทั้งคู่อาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้ได้นานหลายเดือนจนร่างกายอ้วนท้วนมีพลังกำลัง และมีความสุขตามประสาวัวแม่ลูก

วันหนึ่งสองแม่ลูกออกเล็มหญ้าตามปกติ ก็ไปเจอลูกเสือตัวหนึ่งหิวนมมาก ร้องอยู่ปากถ้าไม่มีท่าที่ดูร้าย ลูกเสือเห็นแม่วัวจึงขอกินนมด้วยกำลังหิวเพราะแม่เสือออกไปหากินแต่เช้าจะกลับก็ค่ำ ลูกวัวเห็นลูกเสือไม่ดูร้ายและอยู่ในวัยเดียวกันกับตนจึงอ่อนน้อมแม่วัวให้ลูกเสือได้กินนม

แม่วัวกลัวลูกเสือแต่ลูกเสือรับรองและรู้สึกผูกพันกับลูกวัว เมื่อกินนมจนอิ่มแล้วก็พากันหยอกล้อเล่นหัวเป็นทีแปลกประหลาดสำหรับสัตว์อื่นที่มาพบเห็น

ลูกวัวและลูกเสือเล่นกันเพลินจนเวลาใกล้ค่ำซึ่งเป็นเวลาที่แม่เสือจะกลับถ้า เสียงคำรามของแม่เสียดังมาแต่ไกล วัวสองแม่ลูกตกใจจนทำอะไรไม่ถูกลูกเสือเห็นจวนตัวจึงพาแม่วัวและลูกวัวไปซ่อนตัวในที่ลับตาแถวๆ นั้น

แม่เสือเมื่อกลับมาก็ได้กลิ่นสาบวัวติดตัวลูกก็คาดคั้นหาความจริงแต่ลูกเสือไม่ยอมบอก แม่เสือจึงเดินดมกลิ่นไปรอบๆ ปากพรวดแต่พูดว่า

ทุมยุ ทุมโย ทุมโกจ้องซี (ได้กลิ่นวัว อยากกิน)

เขี่ยมมาตระเนาะ มันออยเซราะดอลเดีย (เลือดลัทธิหยด ไม่ให้ตกถึงพื้น)

จเอ็งกเจีย มันก๊วง มะมวย (กระดุกอ่อนไม่ให้เหลือสักชิ้น)

ลูกเสือถามว่าแม่พูดอะไร นางเสือบอกว่าไม่ได้ว่าอะไรเลย ได้กลิ่นสาบวัวอยู่แถวนี้ ลูกเสือบอกว่ามีแม่วัวกับลูกวัวอยู่แถวนี้จริง แม่อย่าทำอะไรลูกวัวกับแม่วัวนะ ลูกวัวเป็นเพื่อนกับตน ส่วนแม่วัวก็มีพระคุณให้กินนมจนอิ่ม แม่เสือตกลงอยากมีเพื่อนหากินด้วยกัน ลูกเสือพาแม่วัวและลูกวัวมาอาศัยอยู่ในถ้ำด้วยกัน

วันรุ่งขึ้นแม่เสือถามแม่วัวจะไปหากินทางไหน แม่วัวบอกทางทิศตะวันออก แม่เสือก็ไปดักรอหมายตะครบกินแม่วัว แม่วัวกลับไปหากินทางทิศตะวันตกแทน วันต่อมาแม่เสือเพียรถามดังนี้ทุกเช้าก่อนออกไปหากิน แล้วไปชุมดักรอยังทิศทางนั้นจนจับทิศทางได้ถูก

ลูกเสือและลูกวัวอยู่ที่ถ้ำต่างเล่นกันถูกคอและรักใคร่กันยิ่งนัก วันนี้แม่เสือถามแม่วัวว่าเราจะออกไปหากินทางทิศไหน แม่วัวบอกว่าทิศใต้ แม่เสือจึงรีบไปดักรออยู่ทางทิศเหนือ แม่วัวหากินหญ้าไปทางทิศเหนือจึงถูกแม่เสือจับกิน

ลูกวัวคอยแม่จนค่ำแม่ก็ยังไม่กลับมา จึงบอกกับพี่เสือว่าคงถูกแม่เสือจับกินเป็นแน่ ลูกเสือปลอบว่าถ้าแม่เสือกินแม่วัวเราจะช่วยกันฆ่าแม่เสือ พี่เป็นคนขยำคอ ส่วนน้องคอยช่วยชีวิตข้า เราทั้งคู่จะได้ไม่มีเหมือนกัน

เมื่อแม่เสือกกลับมาลูกเสือก็ถามถึงแม่วัว แม่เสือปฏิเสธ แต่กลืนคำเล็ดปนกลืนวัวกระจายกรุ่นจากร่างแม่เสือ ลูกเสือและลูกวัวจึงช่วยกันฆ่าแม่เสือจนตายแล้วพากันเดินทางหากินไปเรื่อยๆ เป็นที่แปลกใจสำหรับผู้พบเห็น

ฤาษีในป่าหนึ่งบำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่ในป่าเกิดร้อนรุ่มออกจากถ้ำ แลเห็นลูกวัวและลูกเสือให้แปลกใจนักวัวกับเสือนี่ปกติไม่ถูกกัน แต่ทำไมถึงเดินทางด้วยกันได้ ถ้ามได้จนทราบความจริง จึงคิดจะชุบร่างให้เป็นคนจึงให้ไปหาพินมามากๆ ก่อไฟให้ลูกวัวกับลูกเสือกระโดดเข้าไปในกองไฟ จนกลายร่างเป็นคน

ฤาษีบอกว่าตามัวมองไม่ชัดจึงให้ทั้งสองเดินเข้าหมู่บ้าน ฟังเสียงจากชาวบ้านดู ชาวบ้านเมื่อเห็นทั้งสองหนุ่มน้อยต่างก็ร้องชมกันทั่วว่าเป็นคนรูปงามผิวดำแต่ว่าขาเป็นวัวและเสือ ตาฤาษีได้ยินหลานว่าดังนั้นให้ไปหาพินมาก่อไฟใหม่ ชุบร่างใหม่แล้วให้เดินเข้าหมู่บ้านเป็นครั้งที่ ๒ ชาวบ้านต่างตกตะลึงในความงามของสองหนุ่มน้อยว่างามไม่มีที่ติ เมื่อมาบอกตาฤาษีพอใจมาก ลูกวัวและลูกเสือได้อาศัยอยู่กับฤาษีคอยรับใช้วันหนึ่งฤาษีได้เรียกสองหนุ่มเข้าพบเพื่อถามว่าจะอยู่ที่นี้หรือเดินทางต่อไปเพราะตากแก่มากแล้ว สองหนุ่มบอกว่าขอเดินทางแสวงหาวิชาความรู้ตาฤาษีจึงเสกพระขรรค์ให้คนละ ๑ เล่ม แล้วลาตาฤาษีออกเดินทาง

เดินทางอยู่นานจึงไปเจอเมืองหนึ่ง ลูกเสือผู้พี่ได้พบรักแต่งงานลงหลักปักฐานกับสาวเมืองนี้ส่วนลูกวัวผู้น้องได้ลาพี่เดินทางต่อ ก่อนเดินทางได้แลกพระขรรค์กัน และสัญญาว่าทุก ๓ วัน ๗ วัน จะดูพระขรรค์ครั้งหนึ่งเพื่อจะได้รู้ความเป็นอยู่ของอีกฝ่าย ลูกวัวเดินทางมาพบเมืองร้างไม่มีผู้คนอาศัยเห็นกลองใบใหญ่จึงตรงเข้าไปตีกลอง ได้เสียงแปร่งแปลกๆ จึงใช้พระขรรค์รื้อดูเห็นนางคนหนึ่งอยู่ในกลอง นางเล่าความเป็นมาให้ลูกวัวฟังว่าคนในเมืองนี้ถูกยักษ์จับกินเป็นอาหารจนหมด พ่อแม่ของนางก็ถูกจับกินด้วย ท่านทั้งสองได้เอนางมาซ่อนไว้ในกลองจนท่านมาพบ ลูกวัวถามนางว่าทำอย่างไรจะพบยักษ์ นางบอกให้สู้ไฟมีควันยักษ์จะมาทันที เมื่อยักษ์เห็นควันคิดว่าคนหลงเหลืออยู่หวังมาจับกินแต่ถูกลูกวัวใช้

พระขรรค์ฆ่าตายหมด ลูกวัวได้นางในกลองเป็นเมีย นางกลองมีความงามยิ่งนัก ร่ำลือถึงหูของพระเจ้าขึ้นเรือนแก่ๆ คนหนึ่งซึ่งอยากได้นางในกลองอภิเษกด้วยจึงให้ตากับยายมาหลอกลวงเข้าวัง

ตากับยายมาถึงบ้านก็ออกอุบายขอดูพระขรรค์ นางในกลองหลงกลเอาพระขรรค์ให้ดู สองตยายได้โอกาสเอาพระขรรค์ลงกองไฟจุดกระชากนางในกลองเข้าวังให้พระเจ้าขึ้นเรือน ฝ่ายลูกวัวเมื่อพระขรรค์ถูกไฟเผาก็ล้มลงกลางไร่ไม่ได้สติ ฝ่ายลูกเสือเฝ้าเพียรดูพระขรรค์เสี่ยงตายทุก ๓ วัน ๗ วัน ก็เห็นพระขรรค์มีสีเลือดครึ่งก่อนเล่มรู้สึกตกใจจึงได้ลาเมียออกเดินทางมาหาลูกวัวเห็นว่าไม่ได้สติอยู่กลางไร่จึงรีบมาที่กองไฟค้นหาพระขรรค์

ลูกเสือได้เป่าดับไฟที่ละนิดจนไฟดับ ลูกวัวฟื้นจากอาการสลบกลับบ้านพบพี่ชายแต่เมียหายไป จึงบอกพี่ชายขอเดินทางตามหาเมียของตน พี่ชายเห็นปลอดภัยดีแล้วจึงเดินทางกลับบ้าน ส่วนลูกวัวเดินทางตามหานางในกลองจนมาถึงเมืองของพระเจ้าขึ้นเรือน เห็นคนตักน้ำไปให้นางในกลองอาบก่อนเข้าพิธีอภิเษก จึงขอดื่มน้ำแล้วถอดแหวนใส่ลงในภาชนะใส่น้ำ เมื่อนางในกลองตักน้ำอาบก็เห็นแหวนลอยเข้าสวมนิ้วของนาง นางทราบทันทีว่าสามีได้ติดตามนางมาแล้ว ฝ่ายลูกวัวได้เข้าชิงตัวนางในกลองช่วงกลางคืนและเจ้าขึ้นเรือน จากนั้นก็พานางในกลองกลับบ้านเมืองของตนครองรักกันอย่างมีความสุข

.....